

Hallaç Pamukları Gibi Dağılıyor Dilimden Düşenler

– marcel · 25 Kasım 2011

Soyu sopp bilinmeyen cümleler de vardır elbet
Bir cerrahın hüznü tam ortasından ikiye
kesmesiyle
Kalbimize sıçrayan dualı izler de vardır elbet

Her ay, farklı doğurur
“doktor mevsim sancı mı oldu coşku mu?”
Kuvözlerimizde dirilmeyi bekleyen baharlarımız
Çok heyecanlıyız evet
Hep bu anı bekledik yüzlerce durakta
Fakat önleyemedik bazen
El etsek de
geçip giden hayatlara okuduğumuz bedduaları
el etsek de
dur! Diyemeden
yüzümüzün narin mi narin telaşıyla
dur! Sana binip gitmek istiyorum coşku,,,
öyle baka kalmak
hay ben böyle talihin
el etsek de

beklemeler üstüne inşa edilmiş kağıttan kuleler
öksürüp tıksırmayın yıkılır
senden benden daha kristaldir o dizayn

öyle bir fotoğrafı uykuya yatırıp okşamakla
çıkamaz işte yumurtalardan müjdeler

öyle akordu bozulmuş bir duygunun
cinnet ayarlarını örtbas etmekle de görünmez işte o iyi şeyler

- Dur!
- Ne oldu?
- Bu ne biçim şiir?
- Ne oldu ki?
- Böyle mi yazılır? Saçmalıyorsun?
- Ama... Sen yazıyorsun ben değil...

- Sus! Parçalamadan devam et....

Aldırmıyorum yine de detone vahiyelere
Çünkü farkındayım
Her baktığımda
Biraz daha silik gösteriyor boy aynam beni
Her indiğimde kuyuma
Biraz daha karanlık çöküyor içime

Beynimin kıvrımlarını törpülüyorum ki
Daha da kayganlaşsın zamanlar
Zaten kaybedecek bir şeyim yok
Bunca kördüğüm olmuş hayalim varken

Hallaç pamukları gibi dağılıyor dilimden düşenler
Her gece kayıp bir sarsıntıyla irkiliyorum serseriliğimde
Her yazdığımda almam gereken doz biraz daha yükseliyor
Tenimden akan her mürekkepte
Bir öcümü daha benden alıyorlar melekler
Eğilip öpüyorum böyle zamanlarda harfleri
Prensip olarak biata karşı olsam da

İşte bu temsili dakikalarda
Yine o karmaşık açıklıklar
Alnımdan dudaklarıma doğru iniyorlar sinsice
Koro halinde beynime sızmaya çalışıyorlar
“Gözlerimle görsem inanmam cemaatini” iteliyorum öte tarafa
Nevrotik bir tekerleme gibi çınıyorlar kulaklarımda
Her ruj izli ayna çıplak değildir biliyorum

-Dur!

- Yine ne var?

- Uzatma son cümlelerini kur ve git!

- Bunu sen kendine söyle...

Elbette tabiri caizdir sevmeli sevişmelerin
Çünkü dokunmaların ırkı olmaz!

Oktay Coşar